

USTAWA

z dnia 16 października 1989 r.

o zmianie ustawy o podwyższaniu wynagrodzeń za pracę i dochodów rolniczych w związku ze zmianami cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 lipca 1989 r. o podwyższaniu wynagrodzeń za pracę i dochodów rolniczych w związku ze zmianami cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r. (Dz. U. Nr 48, poz. 261) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Wzrost wynagrodzeń następuje przez podwyższanie stawek poszczególnych składników wynagrodzenia przysługujących pracownikowi w pierwszym dniu kwartału, w którym następuje wzrost wynagrodzeń, o kwotę stanowiącą iloczyn wskaźnika wzrostu cen w poprzednim kwartale i współczynnika 0,8 oraz stawek przysługujących pracownikowi w pierwszym dniu miesiąca rozpoczynającego poprzedni kwartał, z zastrzeżeniem ust. 2—6 oraz art. 2¹.

2. Podwyższaniu nie podlegają:

- 1) składniki wynagrodzenia, których wysokość jest powiązana z ceną określonego towaru (usługi) lub towarów (usług), a w szczególności deputaty i inne świadczenia w naturze oraz ekwiwalenty pieniężne za te deputaty,
- 2) składniki wynagrodzenia, których wysokość jest ustalana w relacji do innego podwyższonego składnika wynagrodzenia lub do najniższego wynagrodzenia,
- 3) wynagrodzenia wypłacane z zysku.

3. Zasady wzrostu wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz art. 2¹, są ustalone z uwzględnieniem posiadanych przez zakłady pracy środków finansowych. Jeżeli wymaga tego sytuacja finansowa zakładu pracy, ustala się współczynnik niższy od określonego w ust. 1 oraz w art. 2¹.

4. Wzrost wynagrodzeń z tytułu wzrostu cen w III kwartale 1989 r. następuje przez podwyższenie stawek poszczególnych składników wynagrodzenia przysługujących pracownikowi w dniu 1 października 1989 r. o kwoty stanowiące iloczyn wskaźnika indeksacyjnego w III kwartale 1989 r. oraz stawek przysługujących pracownikowi w dniu 30 czerwca 1989 r., powiększonych o kwotę ustaloną zgodnie z ust. 1.

5. Wzrost wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 4, dotyczy pracowników, których procentowy wzrost wynagrodzeń w III kwartale 1989 r. związany z podwyższaniem stawek poszczególnych składników wynagrodzenia oraz z wprowadzeniem nowych składników wynagrodzenia bez uwzględnienia dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych był niższy od wskaźnika indeksacyjnego.

6. Stawki poszczególnych składników wynagrodzenia pracowników, o których mowa

w ust. 5, podwyższa się w taki sposób, aby ich wynagrodzenia w październiku 1989 r. wzrosły w stopniu równym wskaźnikowi indeksacyjnemu cen w III kwartale 1989 r., ustalonym w sposób, o którym mowa w ust. 7.

7. Wskaźnik indeksacyjny, o którym mowa w ust. 4—6, ustala się jako różnicę wskaźnika wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w III kwartale 1989 r. i procentowej relacji należnego za wrzesień 1989 r. średniego dodatku z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych poza używkami, do przeciętnego wynagrodzenia w pięciu podstawowych działach gospodarki w czerwcu 1989 r. obciążającego koszty.”;

- 2) dodaje się art. 2¹ w brzmieniu:

- „Art. 2¹. 1. Wzrost wynagrodzeń z tytułu wzrostu cen w IV kwartale 1989 r. następuje według zasad ustalonych w ust. 2—5.
2. Wzrost wynagrodzeń w listopadzie 1989 r. następuje przez podwyższanie stawek poszczególnych składników wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych, przysługujących pracownikowi w dniu 1 października 1989 r., o kwotę stanowiącą iloczyn wysokości tych składników i dodatku oraz wskaźnika wzrostu cen w październiku 1989 r., skorygowanego współczynnikiem 0,8.
3. Wzrost wynagrodzeń w grudniu 1989 r. następuje przez podwyższanie stawek poszczególnych składników wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych, przysługujących pracownikowi w dniu 1 listopada 1989 r., o kwotę stanowiącą iloczyn wysokości tych składników i dodatku oraz wskaźnika wzrostu cen w listopadzie 1989 r., powiększonego o prognozowany wskaźnik wzrostu cen w grudniu 1989 r. i skorygowanego współczynnikiem 0,8.
4. Wzrost wynagrodzeń w listopadzie i grudniu 1989 r. może nastąpić również przez podwyższanie łącznego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.
5. Podwyżki stawek wynagrodzenia i dodatku z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych, przyznane pracownikowi z dniem 1 października 1989 r. lub po tej dacie według innych zasad niż określone w ust. 2—4, w art. 2 ust. 6 oraz w art. 3 ust. 4, są traktowane jako zaliczki na poczet podwyżek wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1—4.
6. Przy podwyższaniu wynagrodzeń według zasad określonych w ustępach poprzedzających można nie stosować art. 4.”;

- 3) w art. 3:

- a) w ust. 1 wyrazy „ust. 3” zastępuje się wyrazami „ust. 4”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” ogłosi nie później niż do 20 października 1989 r. wysokość wskaźnika indeksacyjnego, o którym mowa w art. 2 ust. 7.”;

- c) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” ogłosi wysokość wskaźnika wzrostu cen w październiku i listopadzie 1989 r. oraz wysokość prognozowanego wskaźnika wzrostu cen w grudniu 1989 r., odpowiednio w terminie do 20 listopada i 20 grudnia 1989 r.”;

- d) dotychczasowy ust. 3 utrzymuje oznaczenie ust. 4;

- 4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 6. 1. Rada Ministrów określi wysokość i zasady ustalania norm wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów w sposób umożliwiający dokonanie wypłat wynagrodzeń zgodnie z przepisami niniejszej ustawy bez powstania obowiązku podatkowego w podatku dochodowym.
2. Zakłady pracy, z zastrzeżeniem ust. 3, w których faktyczne wypłaty wynagrodzeń obciążających koszty IV kwartału w 1989 r. przekroczą kwotę wynagrodzeń ustaloną zgodnie z ust. 4, odprowadzają do budżetu centralnego na rachunek właściwych urzędów skarbowych:
- 1) kwotę stanowiącą równowartość kwoty przekroczenia, jeżeli przekroczenie to mieści się w granicach 20%,
 - 2) dwukrotność kwoty przekroczenia, jeżeli jest ono wyższe od 20%.
3. Zakłady pracy, w których poziom średniego miesięcznego wynagrodzenia bez nagród i premii z zysku będzie w IV kwartale:
- 1) niższy od 50% przeciętnego wynagrodzenia w pięciu podstawowych działach gospodarki narodowej za październik i listopad br., odprowadzają 50% kwoty przekroczenia ustalonego zgodnie z ust. 4,
 - 2) stanowił powyżej 50% do 100% przeciętnego wynagrodzenia w pięciu podstawowych działach gospodarki narodowej za październik i listopad br., odprowadzają 75% kwoty przekroczenia ustalonego zgodnie z ust. 4.
4. Kwotę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 2, ustala się jako sumę:
- 1) trzykrotnej kwoty wypłat wynagrodzeń obciążających koszty września 1989 r., powiększonej o wypłaty wynagrodzeń za III kwartał, zgodnie z art. 2 ust. 6,
 - 2) kwot wynagrodzeń odpowiadających iloczynom wskaźnika wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsump-

- cyjnych w poszczególnych miesiącach IV kwartału 1989 r., skorygowanego współczynnikiem 0,8, i kwoty wynagrodzeń za wrzesień 1989 r. ustalonej zgodnie z pkt 1,
- 3) kwoty wynagrodzeń do wysokości nie wykorzystanej normy wynagrodzeń w IV kwartale 1989 r.
5. Wpłaty zaliczki kwoty przekroczenia, o której mowa w ust. 2, dokonuje się z dochodu po pomniejszeniu o podatek dochodowy, w terminie do dnia 28 grudnia 1989 r., a ostatecznie w wysokości różnicy między kwotą należną a kwotą wypłaconej zaliczki w terminie sporządzenia bilansu i rachunku wyników.
6. Minister Finansów wprowadzi wzór rozliczenia wypłat wynagrodzeń i kwoty przekroczenia, o których mowa w ust. 2.
7. Do kwot przekroczeń, o których mowa w ust. 2, nie mają zastosowania przepisy art. 8 i 31 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z

1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176 i Nr 35, poz. 192).";

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Kwota najniższego wynagrodzenia ustalona na dzień 1 lipca 1989 r. podlega podwyższeniu z dniem 1 października 1989 r. z tytułu wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych o kwotę stanowiącą iloczyn tego wynagrodzenia i wskaźnika indeksacyjnego, o którym mowa w art. 2 ust. 7.”

Art. 2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 31 lipca 1989 r. o podwyższaniu wynagrodzeń za pracę i dochodów rolniczych w związku ze zmianami cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r., z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy, z zachowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski